

Увод

Ова књиџа настјала је на необичан начин. Дуџо времена у мени се нешто доџађало, сакуљало и шјало-жило. Нисам знао што је то усјвари и увек сам одлађао шјсање. Говорио сам у себи: Нека то уради неко друђи, нека шјше и каже оно што има ређи. Време је шјролазило дан за даном: смењивала су се џо-дишња доба, свањивало је и смркавало, а ја сам и даље чекао...

Коначно ме нешто снажно шјошакнуло, као да је настјала олуја или врјлоџ. Рекао сам: најшсаћу књи-џу, ја што буде - буде. Не мора бити не знам шји што. Поверићу своје мисли овој књиџи и онима који је буду читали. Можда се некеме и дошдне.

Невероватно је што се све у човеку дешава и колико тоџа је неџде сакривено и чека свој шјрену-шјак. А човек се увек шјшја: што је шјшребно, што је добро, што шјреба да каже и што шјреба да уради? Увек се нечеђа или некоџа бојимо. Покушавамо сакривати мисли и осећаје од себе и друђих. Али шјак, чини, се да све долази на светјло дана, као у старој шјрици о цару Трајану...

Моја књиџа сачињена је из више делова, а најважнија је шјдела на шјрозу и шјезију. Први део најшсан је у стиховима и обухвати неке моменти из мођа животи у Селишту и Ножичком. Прошетао сам се кроз шјрошсти и на врло једношјаван начин (десетшерачки стих) ошсао доџађаје, доживљаје. Највише сам се шјосветио "шјоршјетима" личности.

На крају бих се желио захвалити свима онима који су ми шјомођли у вези изласка ове књиџе. То су: Шјо-јан Звонар и Ранко Прерадовић из Бањалуке, о. Пе-шјар Овад из Прњавора, Мирослав Хочак из Новоџ Сада и сви друђи који су ме бодрили да идем даље...

Андрија ХЕВКА